IOHANNES CHRYSOSTOMUS
12. Jh. Seite 139r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

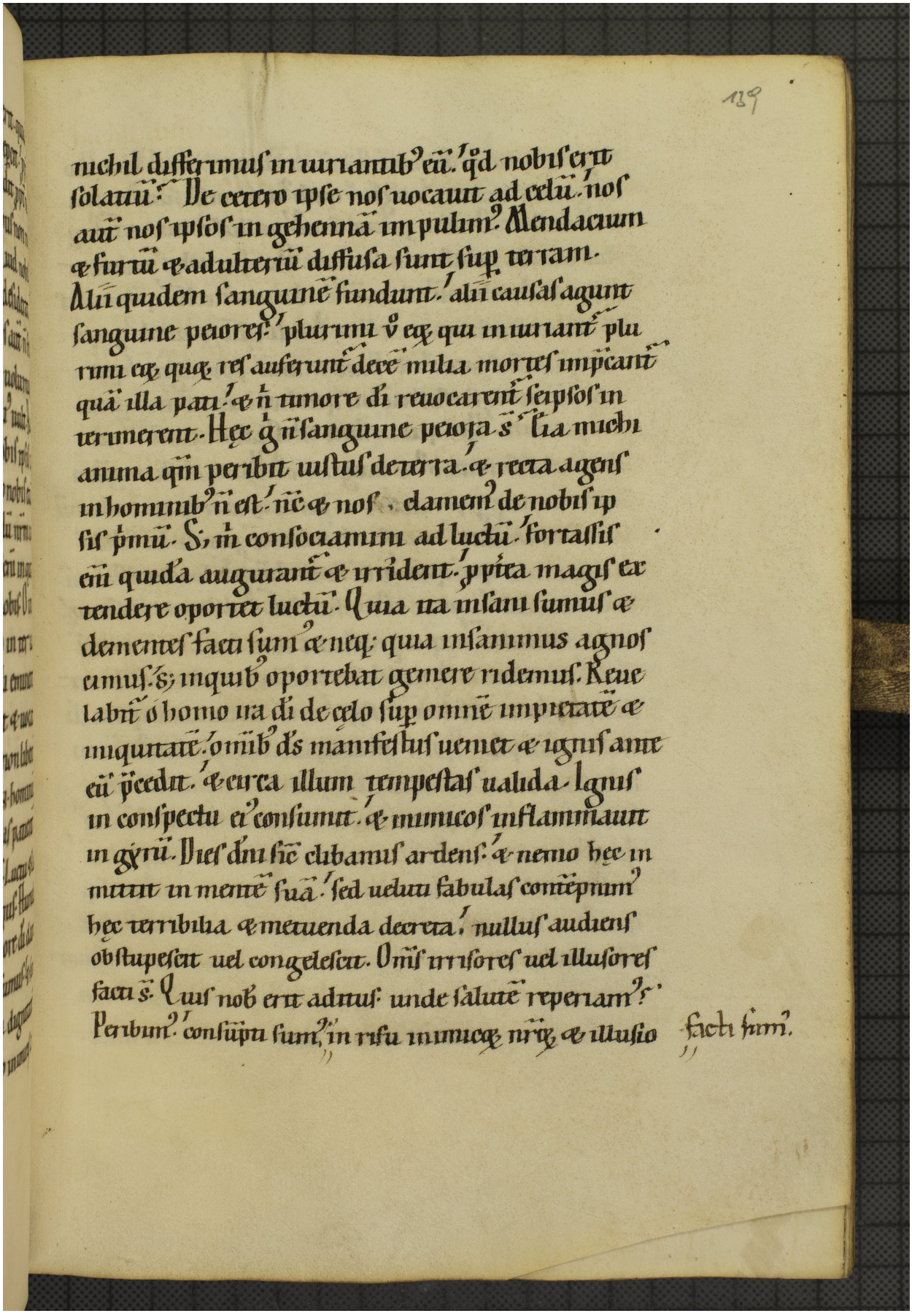

nichil differimus in iuriantib⁹ eū. q̄d nobis erit
solatiū? De cetero ipse nos uocauit ad celū. nos
aut̄ nos ipsos in gehennā impulim⁹. Mendacium
& furtū & adulteriū diffusa sunt sup̄ terram.
Alii quidem sanguinē fundunt. alii causas agunt
sanguine peiores. plurimi v̄ eq̄ qui iniuriant̄ plu
rimi eq̄ quq̄ res auferunt̄ decē milia mortes imp̄cant̄
quā illa pati. & n̄ timore dī reuocarent̄ seipsos in
terimerent. Hęc ḡ n̄ sanguine peiora s̄. Lia michi
anima q̄m peribit iustus de terra. & recta agens
in hominib⁹ n̄ est. nc̄ & nos clamem⁹ de nobis ip
sis p̄mū. S; m̄ consociamini ad luctū. fortassis
eni quida augurant̄ & irrident. p̄ptea magis ex
tendere oportet luctū. Quia ita insani sumus &
dementes facti sum⁹ & neq; quia insanimus agnos
cimus. s; inquib⁹ oportebat gemere ridemus. Reue
labit̄ o homo ira dī de celo sup̄ omnē impietatē &
iniquitatē. omib⁹ d̄s manifestus ueniet & ignis ante
eū p̄cedit. & circa illum tempestas ualida. Ignis
in conspectu ei⁹ consumit. & inimicos inflammauit
in gyrū. Dies d̄ni sic̄ clibanus ardens. & nemo hęc in
mittit in mentē suā. sed ueluti fabulas contēpnim⁹
hęc terribilia & metuenda decreta. nullus audiens
obstupescit uel congelescit. Om̄s irrisores uel illusores
facti s̄. Quis nob̄ erit aditus. unde salutē reperiam⁹?
Peribim⁹. consūpti sum⁹, in risu inimicq̄ nr̄q̄ & illusio facti sum⁹.